

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 27 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 275. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατ' αίτησιν τῆς Κυρίας Ἀγγελικῆς Πάνη Γαλάνη, ποτὲ γυναικὸς τῆ Σπύρς Πεταλέδῃ, προσκαλεῖ διὰ τῆ δευτέρου τέττε προγράμματος ἅπαντας τὰς ἔχοντας κληρονομικὴν δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆ ποτὲ Σπυρίδωνος Πεταλέδῃ, διὰ νὰ παρῃσιασθῶσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου των ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος κοινοποίησιν τῆ παρόντος, διὰ νὰ δικαίωσεν τὸν τίτλον των καὶ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κινηθεῖσαν ἀγωγὴν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο παρὰ τῆς διαληφθείσης Κυρίας Ἀγγελικῆς ἐναντίον τῆς ἐξηθείσης κληρονομίας, ἐπειδὴ καὶ παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆ ὑπ' Ἀρ. 189 πρώτου προγράμματος, καὶ εἰς ἐμφανίδῃ.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ τέττε θέλῃσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας διαμονῆς τῆ ἀποθανόντος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1831

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Ἔτερα δύο παρόμοια Προγράμματα τῆ αὐτῆς Δικαστηρίου, τῆς αὐτῆς χρονολογίας καὶ περὶ τῆς αὐτῆς υποθέσεως: τὸ μὲν ὑπ' Ἀρ. 276, κατ' αίτησιν τῆς Ἀλεξάνδρας Κοκολέτας, τὸ δὲ ὑπ' Ἀρ. 278, κατ' αίτησιν τῆς Νικολάας Λέλλῃ ἐπιτρόπου των κληρονόμων τῆ ποτὲ Κωνσταντίνου Γιολδάση.

Αρ. 279. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατ' αίτησιν τῆς Νικολάας Λέλλῃ, ἐπιτρόπου τῆς Κυρίας Πάνης Μονατηριώτῃ, προσκαλεῖ διὰ τῆς δευτέρου τέττε προγράμματος ἅπαντας τὰς ἔχοντας κληρονομικὴν δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆ ποτὲ Γαλάνῃ Πεταλέδῃ, διὰ νὰ παρῃσιασθῶσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου των ἐντὸς δύο μηνῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος κοινοποίησιν τῆ παρόντος, διὰ νὰ δικαίωσεν τὸν τίτλον των, καὶ

ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κινηθεῖσαν ἀγωγὴν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο παρὰ τῆς διαληφθείσης Κυρίας Μονατηριώτῃ ἐναντίον τῆς ἐξηθείσης κληρονομίας, ἐπειδὴ παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆ ὑπ' Ἀρ. 61 πρώτου προγράμματος καὶ εἰς ἐμφανίδῃ.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ τέττε θέλῃσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας διαμονῆς τῆ ἀποθανόντος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 6 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Αρ. 282. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατ' αίτησιν τῆς Κυρίας Αἰκατερίνης γυναικὸς τῆ ποτὲ Χρήστου Χαλκιά προσκαλεῖ διὰ τῆς δευτέρου τέττε προγράμματος ἅπαντας τὰς ἔχοντας κληρονομικὴν δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆ ποτὲ Στεφανῆ Βαμβακῆς, διὰ νὰ παρῃσιασθῶσιν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου των ἐντὸς δύο μηνῶν, μετὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος κοινοποίησιν τῆ παρόντος, διὰ νὰ δικαίωσεν τὸν τίτλον των καὶ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κινηθεῖσαν ἀγωγὴν εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο παρὰ τῆς διαληφθείσης Αἰκατερίνης, ἐναντίον τῆς ἐξηθείσης κληρονομίας, ἐπειδὴ καὶ παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆ ὑπ' Ἀρ. 161 πρώτου προγράμματος, καὶ εἰς ἐμφανίδῃ.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀντίγραφα δὲ τέττε θέλῃσι κολληθῇ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆ Δικαστηρίου, τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τελευταίας διαμονῆς τῆ ἀποθανόντος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 10 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Χρυσοβέργης.

Αρ. 568. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΔΡΑΝ ΚΑΙ ΣΠΕΤΖΑΣ ΠΡΩ- ΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Κ. Ἀνδρέας Καρπέζης Ὑδραῖος παρενδριμῶν ἐν τῇ νήσῳ Σάμῳ ἐνήχθη ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου

ἔτε παρὰ τῆς Αἰκατερίνης συζύγου τῆς τεθνεώτος
μητρὸς Πλατανίτου, καὶ ἐγκαλέσθαι διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ.
16 κλήσεως τῆς Δικαστηρίου καταχωρηθείσης εἰς τὸ
βιβλίον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ὑπ' Ἀριθ. 2 ἵνα ἐμ-
φανισθῇ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσι-
ευσθῇ ἡ κλήσις αὕτη διὰ τῆς Ἐφημερίδος, ἢ μόνος του,
διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κατ'
τῆς ἀγωγῆς.

Ἀλλ' ἐπειδὴ παρήλθεν ἡ παραχωρηθεῖσα πρὸς αὐτὸν
προθεσμία, καὶ ὁτος δὲν ἐνεφανίσθη, τὸ Δικαστήριον
ἐπέλεξε αὐτὸν καὶ αὐτοῖς διὰ τῆς παρέσεως δευτέρας
κλήσεώς τε δυνάμει τῆς ἀριθμ. 218 τῆς ἐν ἐνεργείᾳ
Πολιτικῆς Διαδικασίας, καὶ τὸν παραχωρεῖ προθε-
σμίαν μηνῶν δύο, ἀρχομένην ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς
διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσιεύσεως τῆς πα-
ρέσεως, ἵνα ἐμφανισθῇ ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ νομί-
μου ἐπιτρόπου τε καὶ ἀπολογηθῇ δι' ὅσα ἐνάγεται.

Ἄλλως τὸ Δικαστήριον θέλει προσδεύσει εἰς τὴν ἀ-
πόφασιν καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς.

Ἡ παρέσσα κλήσις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γε-
νικῆς Ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ μεγάλη τῇ Φωνῇ πα-
ρὰ τῆς Ἀσυνομικῆς ὑπηρετῆς Ὑδρας ἐν τῷ μέσῳ τῆς
πλατείας τῆς αὐτῆς νήσου· ἀντίγραφον αὐτῆς θέ-
λει ἐγχειρισθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ὁδῆ εἰς τὴν σύζυγον,
ἢ εἰς τὰς υἱὰς τῆς ἀπόντος, εἰς τὴν νύμφην ἡλικίας,
ἢ εἰς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς αὐτῆς· ἕτερον θέλει
κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τε,
καὶ ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου τέτε.

Ἐν Σπέτζαις, τὴν 16 Μαρτίου 1831.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος Γ. ΤΟΥΡΤΟΥΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

Ἀρ. 306. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓ'Ε ΠΡΩΤΟΚΛΗ-
ΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Κ. Πάνος Κυριάκος Μερμετής, παρυσιάσας
δι' ἀναφοράς τε πρὸς τὸ Βῆμα τῆτο χρεωτικὴν ὁμο-
λογίαν τῆς Κυρίως Ἰωάννης Κόλια Μαρμαρινόλη διὰ
Φοίνικας 220, ἀναφέρει, ὅτι ἐπειδὴ ἐζήτησε παρὰ
τῆς ὀφειλέτης τὴν ἐξαργύρωσιν τῆς ὁμολογίας, καὶ
δὲν εἶχε ἰὰ τὸν πληρώσει, ἐμεσεγγύασεν εἰς τὸ παῦσαν
τῆς Κρανιδίως Εἰρηνοδικεῖον Φοίνικας 220, τὰς ὁποίας
ἔχεν ὁ ὀφειλέτης τε καὶ λαμβάνει ἀπὸ ἐκποιηθεῖσαν
ἐν αὐτῇ οἰκίᾳ, τὴν ἵππον ἐξοσιάζει μετὰς αὐταδέλφους
αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ὀφειλέτης τε ἀνεχάρησε χωρὶς
τῆς τελειώσεως τὴν διαφορὰν τε, καὶ τὰ χρήματα ταῦ-

τα μένεν εἰσέτι μεσεγγυημένα, ἐξαίρει παρὰ τοῦ
Δικαστηρίου καὶ τὸν παραχωρηθῶσιν.

Τὸ Δικαστήριον προσκαλεῖ τὸν διαληφθέντα Φυγό-
δικον ἐναγόμενον, ἵνα ἐντὸς 24 ἡμερῶν, μετὰ τὴν διὰ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς παρέσεως γνωστοποίησεως
δημοσιεύσιν, παρυσιασθῇ ἐνώπιόν τε, ἢ ὁ ἴδιος προ-
σωπικῶς, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε, πρὸς διεκδίκησιν
τῶν δικαίων τε.

Ἡ παρέσσα γνωστοποίησις καὶ κηρυχθῇ ὑπ' Ἀσυ-
νομικῆς ὑπηρετῆς μεγάλη τῇ Φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς
πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, καὶ δημοσιευθῇ διὰ
τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δ' αὐτῆς καὶ
ἀφειθῇ πρὸς τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς τῆς διαλη-
φέντος Ἰωάννης Κ. Μαρμαρινόλη· ἕτερα καὶ κολληθῶν
εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τε, καὶ ἐπὶ
τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου.

Ἐν Κρανιδίῳ, τὴν 21 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρωτόκλητος Δικαστῆς
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ.

Ὁ Γραμ. Κ. Ἀμοιροῦ

Ἀρ. 160. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΓΑΣΤΟΥΝΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἡ Γενικὴ τῆς Ἠλίδος Ἀσυνομία διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ.
1628 ἐγγράφου τῆς ἐγκάλεσεν ἐνώπιον τῆς παύσαν-
τος Πρωτοκλήτης τῆς αὐτῆς Τμήματος, τὸν Κωνσταν-
τὴν Μαρμαρινονόπουλον ἐκ τῆς χωρίως Πόλεως τῆς ἐπαρ-
χίας ταύτης, ὡς διὰ νυκτὸς πνίξαντα περὶ τὸ
χωρίον τε τὴν γυναῖκα τῆς ἀποθανόντος ἀδελφῆς τε
Ἀναστάσεως Μαρμαρινονόμην.

Τὸ Δικαστήριον τῆτο ὡς ἀρμόδιον ἐνετείλατο αὐτὸν
διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 70 Ἐντάλματος καὶ ἐμφανισθῇ ἐνώ-
πιόν τε· παρελθούσης δὲ τῆς διὰ τῆς Ἐντάλματος
τέτε πρὸς τὴν διαληφθέντα Κωνσταντὴν Μαρμαρινον-
όπουλον παραχωρηθείσης προθεσμίας, καὶ μὴ ἐμφα-
νισθέντος, ἐξέδωκε, κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τοῦ
ἐξεταστῆ, τὸ ὑπ' Ἀρ. 115 Β' Ἐντάλμα, διὰ καὶ
ἐμφανισθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν διαμο-
νὴν τε δημοσιεύσιν αὐτῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ προθεσμία αὕτη παρήλθε καὶ ὁ Φυγό-
δικος δὲν ἐνεφανίσθη, τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν καὶ
αὐτοῖς αἰτιολογημένην τῆς ἐξεταστῆ, ἐντέλλεται τὸν
εἰρημένον Κωνσταντὴν Μαρμαρινονόπουλον καὶ ἐμφανισθῇ
ἐνώπιον τε ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ τελευταῖον
τῆτο Ἐντάλμα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημε-

Α. Α. Μ. δημοσιευθεῖσα ἄρτι, δηλοποιεῖ τὰς ὑψηλὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ περὶ τῆς Πολωνίας. Εἰς μάτην μετεχειρίσθη ἡ Α. Μ. ὅλα τῆς πειθοῦς τὰ μέσα, ὅλας τὰς παραιτήσεις, τὰς ὁποίας τὸν ὑπηγόρευεν ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία τοῦ νὰ προφυλάξῃ τοὺς εἰρηνικοὺς κατοίκους τοῦ βασιλείου ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, ὅστις ἐμελλε νὰ εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἀποστασίας, καὶ νὰ ἐπιναγάγῃ εἰς τὸ χρεὸς τῶν τοὺς ὑπηκόους, τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ νομίξῃ πεπλανημένους μᾶλλον ἢ ἐνόχους. "Ολαί αἱ προσπάθειαι, πᾶς ὁποῖος τὸν ἐνέπαινον οἱ γενναῖοι τοῦ διαλογισμοῦ, ἀπέβησαν μάταιαι, ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἐπιεικείας τοῦ ἡγνήθησαν.

Ἀπὸ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς ἀποστασίας ἐγνωστοποιήσεν ὁ Μεγαλειότατος τὰς εὐμενεῖς διαθέσεις του, εὐδοκήσας νὰ ὑποδεχθῇ τὸν Πρίγκιπα Λουβέκην καὶ τὸν πούντιον Ἰεσιέρσκη, τοὺς ἐκ Βαρσοβίας ἐλθόντας διὰ νὰ παραστήσωσιν εἰς αὐτὸν τὰ συμβάντα, τὰ ὁποῖα νεωστὶ εἶχον ταραξεί μετ' ὅσον σκληρὸν καὶ ἀπροσδόκητον τρόπον τὴν ἡσυχίαν τοῦ βασιλείου. Τὴν 14 (26) τοῦ Δεκεμβρίου ἰδέχθη αὐτοὺς ὁ Αὐτοκράτωρ ἀλληλοδιαδόχως ἐμπροσθέν του. Καὶ τοῦ ἐνὸς δὲ καὶ τοῦ ἄλλου ἡ ἡμιλία ἐσυμφώνει κατὰ τὴν περιγραφὴν, τὴν ὁποῖαν ἔκαμον εἰς τὴν Α. Α. Μ., τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 17 (29) Νοεμβρίου κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν καὶ ἐν προμελετημένον σχέδιον δὲ ὑπῆρχε περὶ αὐτῆς, εἰς κανένα ὠρισμένον σκοπὸν δὲ ἀπέβλεπον οἱ ἀποστάται, ὅτινες περιωρίζοντο εἰς μίαν φουκταν νεανίσκων, ὑπαξιωματικῶν καὶ μαθητῶν. Οἱ δημαγωγοί, ἔλεγον, δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ βάλωσιν εἰς ἐνέργειαν τὸ 4^{ον} τῆς γραμμῆς σύνταγμα καὶ τὸ τῶν κατασκαφῶν τάγμα, καὶ νὰ διεγείρωσι τὸν ὄχλον, εἴμη διαδίδοντες τὴν ψευδῆ φήμην ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἔτφαζον τοὺς Πολωνούς. Μετὰ δύο δὲ μόνον ἡμέρας θάμβους καὶ ῥόμου, ἐνθαρρυνθέντες οἱ πολῖται ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς Κυβερνήσεως, λαλοῦσης καὶ ἐνεργούσης ἐν ὀνόματι τῆς νομίμου ἐξουσίας, εἶχον αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνωθῶσι καὶ νὰ ὀπλισθῶσι πρὸς ὑπεράσπισιν ἐαυτῶν καὶ τῶν κτημάτων τῶν ἀπὸ τῆς διαρπαγῆς καὶ τῶν σφαγῶν. Ἐξαιρέτως δὲ ὁ πούντιος Ἰεσιέρσκης ἐβεβαίωσε κατ' ἐπανάληψιν ὅτι τὸ μέγιστον πλῆθος τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ στρατοῦ δὲν ἐνείχετο εἰς τὴν ἐπιχείρισιν ὀλίγων μωρῶν νεανίσκων, καὶ ὅτι ἡ μεγίστη αὕτη μερίς, συνισταμένη ἀπ' ὅλους τοὺς φρονίμους καὶ συνετοὺς ἀνθρώπους, ἐνέμενε εἰς τὴν πρὸς τὸ βασιλικὸν γένος προσκόλλησίν του καὶ εἰς τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα πίστιν του. Ὡμολόγησε δὲ ταυτοχρόνως ὅτι μετὰ τὰς πρώτας στιγμὰς τῆς ἀμηχανίας μεγάλη ἀνησυχία ἐκυρίευσεν ὅλων τὰ πνεύματα περὶ τῶν συνεπειῶν, αἵτινες ἐμελλαν νὰ προκύψωσιν ἐκ τῶν γεγονότων, ὡς δυναμένων νὰ ριψοκινδυνεύσωσι τὴν ὑπαρξίν ὅλου τοῦ τόπου, ἀποκατασταμένου ὅλου τοῦ ἔθνους ὑπευθύνου τοῦ ἐγκλήματος ὀλίγων τινῶν. Ἐπεκαλέσθη δὲ τελευταῖον τὴν μακροθυμίαν καὶ τὴν ἐπιεικίαν τῆς Α. Α. Μ.

Εἰς ἀποκρίσιν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔδειξε τὴν ζωηρὰν λύπην, τὴν ἀπαίαν ὅαν εἶχε προξενήσει ἡ ἐν Βαρσοβίᾳ γενομένη ἐπιβουλὴ, καὶ ἡ προδοσίᾳ, ἧτις ἐμόλυνε τὴν τιμὴν τοῦ Πολωνικοῦ στρατεύματος. Ἡ θάνατος ὅτι ἐπρεπε νὰ τιμωρήσῃ τοὺς αἰτίους τῶν τόσων κακῶν, ἀλλ' ἡ καρδία του, συμφώνως μετὰ τὰ συμφέροντά του καὶ τὰ τῆς Πολωνίας, τὸν ἔκαμνεν θερμῶς νὰ ἐπιθυμῇ, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν ἀφ' ἐαυτῶν οἱ Πολωνοὶ νὰ ἐξελώσωσι τὰ κακὰ, τῶν ὁποίων ὀλιγοὶ τινὲς ἐξηπατημένοι εἶχον ἀποδεχθῇ ἐνόχοι πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα. Ἐδήλω-

σε δὲ ὁ Μεγαλειότατος ἐμπροσθεν τοῦ πούντιου Ἰεσιέρσκη τὴν ὁποῖαν ἔχει νὰ μεταχειρισθῇ ἐπιμονὴ διὰ ν' ἐπικαταστήσῃ τὴν νόμιμον τάξιν, καὶ νὰ τιμωρήτῃ τοὺς πολλὰ ὑπευθύνους, τῶν ὁποίων ἤξευρεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὀλίγος, φυλάττων εἰσέπειτα τὸ δίκαιον τῆς συγχωρήσεως, δίκαιον, τὸ ὁποῖον ἄσμενος ἤθελε μεταχειρισθῇ μετ' ἐλευθεριότητος. Εἶπε δὲ πρὸς ταύτους ὁ Αὐτοκράτωρ ὅτι δύσκόλου τὸ ἦτο νὰ συμβιβάσῃ τὰς διαθέσεις καὶ τὰ τῆς πίστεως αἰσθήματα, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀκούσει τὴν ἐκφράσιν, μετὰ ἐν τῇ Πολωνίᾳ λαμβανόμενα μέτρα, τί ἐσήμαθον ἐκεῖναι αἱ καθοπλίσεις αἱ εἰς ὅλον τὸ Βασίλειον διορισθεῖσαι, ἐκεῖναι αἱ νέαι στρατολογίαι, ἐκεῖναι αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαί, ἐκεῖναι αἱ εἰς τὰς Ῥωσικὰς ἐπαρχίας στελλόμεναι προκηρύξεις διὰ νὰ τὰς διεγείρωσιν εἰς ἀποτασίαν; Ἡ τοῦ διαδήματος τιμὴ δὲν ἐσυγχώρει εἰς τὴν Α. Μ. νὰ συγκατανεύσῃ εἰς κάμμιν παραχώρησιν, ἐνῶ μάλιστα ἐζητοῦντο αὐταὶ ἐν τῷ μέσω τῆς ἀποστασίας καὶ μετὰ τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, πρὸς δὲ τούτοις ἱκανῶς ἐγνωστοποιεῖ ἡ προκήρυξις τοῦ τὰς βουλὰς του τὰς περὶ τῆς Πολωνίας καὶ ὅλων τῶν Πολωνῶν, οἵτινες δὲν ἤθελον ἐπιμείνει εἰς τὴν ἀποπλάνησίν των, μόνοι οἱ ἐνόχοι αὐτουργοὶ τῆς ἀποστασίας, καὶ ὅχι τὸ ἔθνος ὅλον, εἶχον ἐπισύρει μέχρι τοῦδε τὴν ὁγμὴν του, ἀλλ' ἐὰν αἱ Πολωνοὶ ὠπλίζοντο κατὰ τῆς Ῥωσσίας, ἐὰν παρετάττοντο κατὰ τοῦ ἡγεμόνος των, αὐτοὶ οἱ ἰδιοὶ τότε καὶ οἱ κανονοβολισμοὶ των ἤθελον καταστρέψῃ τὴν Πολωνίαν, μόνοι καθίσταντο ὑπεύθυνοι τῆς δυστυχίας τῆς πατρίδος των.

Παραγγεληθεὶς νὰ φέρῃ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην ὁ πούντιος Ἰεσιέρσκης, ἀνεχώρησεν ἐκ Πετροπόλεως τὴν 25 Δεκεμβρίου (6 Ἰανουαρίου).

Ἐν δὲ τῷ μεταξῷ, ἐλθὼν ἐκ Βαρσοβίας ὁ ὑπὸ συνταγματάρχης Βιλεγίνσκης, ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ., τῶν αὐτῶν ἀγγελιῶν κομιστὴς, τὰς ὁποίας εἶχον ἐκβέσει ἐνώπιον τῆς Α. Μ. ὁ πρίγκιψ Λουβέκης καὶ ὁ πούντιος Ἰεσιέρσκης, ἀπεστάλη παραχρῆμα εἰς τὰ ὁπίσω μετὰ τὰς αὐτὰς ἀποκρίσεις τοῦ Μ. Αὐτοκράτορος.

Ἐνῶ δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξεφράζετο ἐν Πετροπόλει τοὺς εὐγενεῖς καὶ εἰλικρινεῖς τούτους λόγους, φαρμακερὰ κατὰ τῆς Ῥωσσίας προκήρυξις συνετάττετο ἐν Βαρσοβίᾳ παρά τινος ἐπιτροπῆς τῆς συνόδου, καὶ μόνῃ ἡ συνετὴ μετριοφροσύνη τοῦ στρατηγοῦ Χλοπίκκου, ὅστις ἐπάλαιεν ἐτι ἐπιπόνως κατὰ τῆς ἀχαλινώτου ἀνθαδείας τῶν δημαγωγῶν, ἠδυνήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπίσημον δημοσίευσίν της. Ἡ εἰς Βαρσοβίαν ἀφίξις τοῦ πούντιου Ἰεσιέρσκου ἔφερε τὴν ἀκμὴν, ἧτις ἐμελλε νὰ κρίνῃ τὰ τῆς εἰμαρμένης τοῦ δυστυχικοῦ ἐκείνου τόπου. Ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὸ νὰ ρίψῃ τοὺς συμπατριώτας του εἰς ἀνίσον πάλιν κατὰ τῆς Ῥωσσίας, καὶ προσέτι ὅτι τὸ Πολωνικὸν ἔθνος δὲν εἶχε κανὲν δίκαιον ν' ἀθετήσῃ τὸν ὅρκον τῆς πίστεως, τὸν ὁποῖον ἔκαμε πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ Βασιλέα. Ἡ παραίτησίς του, τὴν ὁποῖαν ἔδωκε τὴν 6 (18) Ἰανουαρίου, ἄφησε τὸ σταθμὸν ἐλεύθερον εἰς τοὺς ἀποστάτας. Ἡ δὲ συνόδος, ἧτις εἶχε συγκαλεσθῇ ἄρτιως, ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἐπιρροήν των.

Ἀπὸ τῆς 8 (20) τοῦ μηνὸς τούτου ὁ πούντιος Ῥομάν Σόλτυκ ἔκαμε τὴν πρότασιν τοῦ νὰ κηρυχθῇ ἀνύπαρκτος ὁ ὅρκος τῆς πίστεως ὁ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ Βασιλέα δοθείς, καὶ χηρεύων ὁ θρόνος.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς 13 (25) ἐνῶ ἡ συνόδος, ἡνωμένων τῶν ἀνεδρίων, προέβαλλεν τὸν προέδρου αὐτῆς, ἐμελλε νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς προτάσεως, τῇ

αὐτὸς φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὸ παρὸν μας, τὸ ποῖον εἶναι ἀπάντησις εἰς τὰ ὅσα κατὰ τῶν Ψαρρίανων ψευδῶς λέγει ὁ ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης, διὰ νὰ γείνη πασιδῆλος ἡ ἀλήθεια.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Ἀπριλίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Χ. Ἰωάννης Ἀργύρης, Γεώργιος Κανάρης, Α. Βόγιος.

Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Σμύρνης Ἀρ. 155 περιέχει τὴν διήγησιν συμβεβηκότος τινός, εἰς τὸ ὅποιον ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἐν Αἰγίνῃ παροίκων Ψαρρίανων. Εἶναι δίκαιον ν' ἀχθῶσιν εἰς φῶς τὰ ψεύδη τοῦ Συντάκτου καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν του.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι του. — “Οἱ Ψαρρίανοι κατήντησαν εἰς ἐμπαιγμὸν τὴν ἀθλίαν τῆς Αἰγίνης δημόσιον σχολήν ἢ Ἀστυνομία, διὰ νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἰς τιμὴν τῆς Α. Ε. ἔκαμε νὰ φωτισθῇ ὁλόκληρος ἡ οἰκοδομὴ τοῦ σχολείου· οἱ μαθηταὶ τῶν ἰδιαίτερων σχολείων ἔδραμον παμπληθεὶ διὰ νὰ συνθλάσουν τὰ παράθυρα.,”

“Ὡς ἀφήσωμεν εἰς τὴν ψευδολογίαν τοῦ Ἐφημεριδογράφου νὰ εἴπῃ ὅτι εἰς τὴν Αἰγίνα ἐσυστήθησαν ἰδιαίτερα σχολεῖα διὰ νὰ διδάξουν κάλλιον τοῦ Κεντρικοῦ σχολείου, εἰς τὸ ὅποιον, λέγει, δὲν ἀναγινώσκονται ἄλλα Ἑλληνικὰ μαθήματα, εἰμὴ αἱ εὐχαὶ τῆς ἐκκλησίας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ συγχωρήσωμεν ν' ἀμαυρωθῇ τὸ πνεῦμα τῶν Ψαρρίανων· ὅλοι οἱ υἱοὶ των, πρόθυμοι εἰς τὰ γράμματα, συχιάζουσι εἰς τὸ Κεντρικὸν καὶ Προκαταρκτικὸν σχολεῖον, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συστηθέντα, ὅπου βεβαίως ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων καὶ κλασικῶν συγγραφέων σπουδὴν παρὰ τοῦ καλητέρου διδασκάλου, τὸν ὅποιον ἡδύνατο νὰ ἔχῃ κατὰ τὸ εἶδος τοῦτο ἡ Ἑλλάς, τοῦ Κυρίου Γενναδίου, ἡδὴ ἐγνωσμένου ὡς διευθυντοῦ τῶν σχολείων τῆς Ὀδητσοῦ καὶ Βουκουρεστίου. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Αἰγίνα ἄλλο ἰδιαίτερον σχολεῖον εἰμὴ ἐκεῖνο τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς, συστηθὲν ἀπὸ τὴν κοινότητά μας πρὸ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου πέντε ἡδὴ περὶπου ἔτη, διὰ τριάκοντα παιδας καὶ κοράσια. Τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐπροστάτευσε καὶ προστατεύει ἡ Κυβέρνησις, ἐνῶ πολλὰ τῶν τέκνων μας συχιάζουσι καὶ εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τοῦ Ὁρφανοτροφείου· πῶς λοιπὸν καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἤθελον ἐμπαιξέειν τὸ Κεντρικὸν Σχολεῖον; Καὶ πῶς οἱ μαθηταὶ ἐκεῖνοι συνέθλασαν τὰ παράθυρα, ἐνῶ δὲν συντίθενται, εἰμὴ ἀπὸ μικρὰ παιδάκια ἕξ ἢ ἑπτὰ χρόνων ἕκαστοι;

Τὴν νύκτα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐνῶ ὅλη ἡ πόλις ἦτο πεφωτισμένη, μόνον τὸ Κεντρικὸν δὲν εἶχε φωτοχυσίαν, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ εἶναι πατάσασι ψευδῆ. Εἶν' ἀληθές, ὅτι μία φιλονεικία συνέβη μεταξὺ τινῶν μαθητῶν καὶ δύο Ἀθηναίων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι εἰς τὸ τυπογραφεῖον, καὶ ὁ ἕτερος διδάσκαλος τοῦ σχολείου τῶν Ψαρρίανων· οὗτοι ὡς ἐννοεῖται ἤχησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὅποιον ἤκολούθησεν αὐστηρῶς τοὺς νομικοὺς τύπους. Τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε τοὺς ἐναχθέντας εἰς τεσσάρων ἡμερῶν φυλακὴν. Καὶ ποῖος λοιπὸν δὲν θέλει γελάσειν, θεωρῶν μὲ πόσῃ ἀνοήτῃ καὶ ψευδολόγῳ αὐθάδειαν τὸ ἐξέβησεν ὁ Συντάκτης προσθέτων, ὅτι “τὴν ἐπιούσαν ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε τοὺς δύο διδασκάλους τοῦ σχολείου, οἵτινες ἐρρίφθησαν εἰς ὥπλισμένας βάρκας διὰ νὰ μεταφερθῶσιν ἐκτὸς τοῦ σχολείου, καὶ ὅτι εὐθὺς μέγας ἀριθμὸς ὥπλισμένων βαρκῶν τῶν Ψαρρίανων τοὺς ἠκολούθησαν, τοὺς ἐκυρίευσαν καὶ τοὺς ἐπατέφερον ὡς διὰ θρίάμβου εἰς τὴν Αἰγίνα.,” Ἀς χαίρῃ ὁ Συντάκτης αὐτοὺς τοὺς θριάμβους ὁμοίους μὲ ἐ-

κεῖνον, τὸν ὅποιον αὐτὸς καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ τοῦ νομίζουσι ὅτι θέλουσι ἀπολαύσειν εἰς τὴν παρούσαν εὐνομίαν τῶν πραγμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναπαύεται ἡ Ἑλλάς· καὶ ὥς τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἐμέσῃ τὰς ὕβρεις τοῦ ἐπάνω εἰς τὸν γενναῖον πολίτην, τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος, Κανάρην, ὡς τὸ ἔκαμεν εἰς τὸν Ἀρ. 154 τῆς ἐφημερίδος του.

Ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἀνθρώπου εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως ἤθελον εἶσθαι μίᾳ τῶν καλητέρων μαρτυριῶν, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἤθελον ἔχει χρεῖαν, περὶ τῆς φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης τῆς. Ἀλλ' ὁ συντάκτης ἀποδίδει τὴν ὑπακοὴν ταύτην εἰς τὸν ἀδύνατον χαρακτήρα τοῦ Κανάρη. Ἀδύνατος ὁ χαρακτήρ τοῦ κεραυνοφόρου Κανάρη, τοῦ ἀτρωμυτέρου ὄλων, ὅσου; μνημονεύουσιν αἱ νεώτεραι καὶ ἀρχαῖαι ἱστορίαι;

Εἰδοποιήσις.

Ἀρ. 2307.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΝΑΥΠΑΓΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΙΕ

Εἰδοποιεῖ.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 36 πράξεως τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου Σκοπέλου καὶ λοιπῶν, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον διευθύνθη πρὸς τὴν Διοίκησιν ταύτην διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 337 ἐγγράφου του, ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἡ ἐν τῷ λιμένι τοῦτῳ ἐλλιμενισμένη Ἑλληνοκομπορικὴ γολέττα ἡ Δ ἡ μ η τ ρ α, διοικουμένη παρὰ τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Κατζίβελου.

Ἡ πρώτη κύρηξις θέλει γενῆ κατὰ τὴν 27 τοῦ τρέχοντος, ἡμέραν δευτέραν, ἢ δὲ δευτέρα κατὰ τὴν 4 τοῦ Μαιῖου ἡμέραν δευτέραν, ἢ δὲ 7ρῖη καὶ τελευταία τῶν 11 τοῦ αὐτοῦ ἡμέραν δευτέραν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥρᾳ μέχρι τῆς δωδεκάτης πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐμπροσθεν τοῦ ὑγειονομικοῦ καγαστήματος Ναυπλίου.

Θέλει δὲ γενῆ κύριος τῆς εἰρημένης Ἑλληνοκομπορικῆς γολέττας ὁ πλειοδοτήσας, ὅστις καὶ θέλει πληρῶσαι τὸ ἐν τέταρτον ἀμέσως, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν· τὰν δὲ κήρυκα θέλει πληρῶσαι ὁ ἀγοραστής.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 3 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Κ. ΔΕΜΟΤΗΣ.

Εἰδοποιήσις.

Ἡ ἐναρξίς τοῦ ἐν Τίρυνθι γεωργικοῦ μαθήματος προλαβόντως εἰδοποιήθη διὰ τὴν 10 τοῦ τρέχοντος μηνός. Μερικοὶ ὁμογενεῖς ἀπὸ ἐκείνους ὅπου ἐπιθυμῶν ν' ἀκούσουν τὸ μάθημα, μὲ ἔκαμαν τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ Κυριακὴ ἤθελον εἶσθαι ἀρμολογώτερα δι' αὐτὸ ἡμέρα, ἐπεὶ καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ ἀγροῦ, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, ὅσοι ἔχουν ἀσχολίας, εὐκαιροῦν κατὰ τὴν ἐορτάσιμον αὐτὴν ἡμέραν. Τὸ μάθημα θέλει λοιπὸν ἀρχίσει τῇ 12 τοῦ Ἀπριλίου τὴν τρίτῃ ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Ἐκ Τίρυνθος, τὴν 7 Ἀπριλίου 1831.

Γρηγ. Παλαιολόγος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ομάν Σόλτυκ, νείαι συζητήσεις ἐπελθοῦσαι ἀνέδραμον τὴν
ἐξέλιξιν· ἀλλ' αἱ μανιώδεις φωναὶ τῶν δημαγωγῶν ἐπνίξαν
ἐν τῇ φωνῇ τῶν συνετῶν καὶ μετριοφρόνων ἀνθρώπων.
ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Δουδίου καὶ τῆς συγχύσεως ὁ τῆς Γερου-
σίας γραμματεὺς Νιεμκέβιτς συνέταξεν ἐν τῷ ἅμα τὴν
πράξιν, διὰ τῆς ὁποίας το λ μα ἡ σύνοδος νὰ προ-
ηρύξη τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πολωνίας
καὶ νὰ διακηρύξη χηρεύοντα τὸν Δρόνον,
στὶς εἰσέπειτα θέλει προσφερθῇ εἰς
ποῖον τὸ ἔθνος γνωρίσῃ ἄξιον. Ἡ πράξις
ἐν τῇ ὑπεγράφη πάραυτα ἀπὸ τοὺς γερουστάς καὶ ἀπὸ
τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου τῶν νουντίων, καθὼ καὶ ἀπὸ τὸν
ἐθνικὸν ἀρχηγὸν τὸν πρίγκιπα Μιχαήλ Ρατζιβίλ, προσ-
κηθέντα νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην.

Τοιοιούτοτρόπως οἱ στασιώδεις, ἀντιπρόσωποι λεγόμενοι
τοῦ Πολλωνικοῦ ἔθνους, συνεπλήρωσαν διὰ τῆς τελευταίας
ταύτης κατὰ τῆς Ῥωσσίας ὑδρεως τὴν παρανομίαν, ἥτις
παραδίδει τὴν πατρίδα των εἰς ὅλα τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου.

Κατὰ τὰς ἐμφορθεῖς ταύτας περιστάσεις παρηγορεῖται
καὶ ὁ Μ. Αὐτοκράτωρ, συλλογίζόμενος ὅτι τίποτε δὲν
παρημέλησε, καὶ τίποτε δὲν ἐφείσθη, διὰ νὰ προλάβῃ τό-
σον ἀπαίσιον καταστροφὴν· ἀρνούμενα δὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ
νὰ ἐκπληρώσῃ χρέος αὐστηρὸν μὲν, ἱερὸν δὲ, δὲν θέλει παρα-
βλέψῃ καμμίαν περίστασιν ἢ γενναίαν του καρδία, διὰ νὰ
πράξῃ μὲ τὴν μετρίῳ καὶ ἐπιείκειαν τοῦ το λ τρεμερὰ ἀ-
πολέσματα τῆς δικαιοσύνης τοῦ.

Αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας νεωστὶ ἐλάδομεν ἐκ Βαρσοβίας,
φθάνουν ἕως 14 (26) Ἰανουαρίου.

Ὁ ἔμφορον τὴν παραίτησιν τοῦ στρατηγοῦ Χλοπίκκου,
πολυπληθεῖς ὀχλαγωγίαι ἐγειναν εἰς διάφορα μέρη τῆς
πόλεως. Τρεῖς ἕως τέσσαρες χιλιάδες ἐκ τῆς ἐθνικῆς φρου-
ρᾶς μὲ δύο συντάγματα ἱππικοῦ, καὶ τινὰ ἄλλα στρα-
τιωτικὰ σώματα ἐστάλησαν διὰ νὰ σκορπίσωσι τὰς συ-
αθροίσεις, καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὰς ἀταξίας.

Τοῦ τῶν στασιαστῶν κόμματος ὄντος πλέον ἀχαλινώτου,
ἀπειθῶν τὸ κάλυμμα οἱ παραφρονέστεροι τῶν δημα-
γωγῶν, καὶ καθίστανται κύριοι.

Παρητήθη ἡ ἀκολουθία τῆς ἀρχινηθείσης διαδικασίας
κατὰ τῶν ἐσχάτων κατηγορηθέντων διὰ συνωμοσίαν. Νείαι
συνελεύσεις συνεστάθησαν ἤδη ἐν Βαρσοβίᾳ, καὶ προσμέ-
νεται νὰ μιμηθῶσι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τὸ παρά-
δειγμα τοῦτο.

Εἰς μίαν τῶν συνελεύσεων τούτων, τὴν ὁποίαν προε-
δρεύει ὁ Δελεβές, συνεφωνήθη νὰ γένῃ κατηγορία κατὰ
τοῦ πρώην δικτάτορος.

Ἡ σύνοδος, ἡνωμένων τῶν συνεδρίων, ἐνησχολήθη τὴν
8 (20) περὶ τῆς ἐκλογῆς γενικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ὁ πρί-
γκις Μιχαήλ Ρατζιβίλ διωρίσθη διὰ τῆς πλειοψηφίας.
Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἥτις ἐξέπληξε τὸ σφάτευμα, δὲν τὸ ἐμπνέει
παλῶσι θάρρος. Νομίζεται δὲ ὅτι θέλει εἶναι μεγάλη δι-
χόνοια μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

Ἐκ πάντων εἰκάζεται ὅτι οἱ στασιῶται ἀμφισβῶνουν
περὶ τῆς δικαστικῆς συμπτύξεως ὅλον τοῦ Πολλωνικοῦ
στρατεύματος. Τὸ κόμμα, τὸ ὅποιον καταφέρειται μανιω-
δῶς τὴν σήμερον κατὰ τοῦ στρατηγοῦ Χλοπίκκου, ζητεῖ,
διεγείρον καὶ αὐτοῦ ὑποψίας καὶ κατηγορίας, νὰ ἀδυνατή-
σῃ τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ προξενήσῃ εἰς τὸ
στράτευμα ἢ παραίτησίς τοῦ καὶ οἱ λόγοι τοῦ. Τὰ γράμ-
ματὰ τοῦ ἐσφραγίσθησαν, καὶ αὐτὸς ὑπέκειται εἰς τὰς
καταδράσεις τῶν δημαγωγῶν.

Ἐνῶ δὲ πάντα προειδένουν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέλλον, τὸ

ὁποῖον τρομάζει τοὺς ἐμφορθεῖς καὶ εἰρηνικοὺς κατοίκους,
ὁ τόπος θεκιμάζει ἐπὶ τὸ μᾶλλον τὰ ἐλθόντα ἀποτελέ-
σματα τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ἀναρχίας.

Ἡ χρηματικὴ ἔνδεια ἤρχισεν ἤδη νὰ γίνῃται πολλὰ
ἐπαισθητὴ ζητοῦν δὲ ν' ἀναπληρώσωσιν αὐτὴν διὰ τῆς κυ-
κλοφορίας χαρτονομίσματος, τοῦ ὁποίου δυσκόλως δύνα-
ται νὰ διατηρηθῇ ἡ συναλλαγή.

Ζωηρὰ δυσἀρέσκεια φανερύεται εἰς τὰς ἐπαρχίας. Οἱ
κάτοικοι τῶν μὲ τὴν Πρωσσίαν γειτνιαζόντων τόπων ἐπεμ-
ψαν πρέσβεις εἰς τὴν Βαρσοβίαν διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν
ἀκύρωσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν σιτῶν,
δηλωσικοῦντες πρὸς τὰς ἀποστατικές ἀρχάς ὅτι, ἐὰν δὲν
ἀναιρεῖτο ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, δὲν ἠδύναντο νὰ πληρώσωσι
καμμίαν εἰσπραξίν τῆς Κυβερνήσεως δι' ἄλλειψιν χρημα-
τικῶν πόρων.

Αἱ παρὰ τοῦ στρατάρχου Κόμητος Διέβιτς ἐκδοθεῖσαι
προκηρύξεις διεδόθησαν εἰς ὅλον τὸ Βασίλειον. Γνωρίζομεν
δὲ ἤδη τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἐπρόξενε εἰς τὰς ἐ-
παρχίας τὰς ἐγγυτέρας εἰς τὰ σύνορά μας. Ἀνεγνώσθησαν
εἰς αὐτὰς δημοσίως, καὶ συνέβαλον εἰς τὸ νὰ καταπραΰνωσι
καὶ ἐγκαρδιώσωσι τοὺς κατοίκους.

(Ἐφημ. τῆς Πετροπόλεως.)

Ἐκ Βενετίας 24 Φεβρουαρίου.

Τὴν 21 τοῦ ἐνεστῶτος ἐκίνησεν ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ
ἀντιστρατάρχου Βαρῶνος Γεππέρτου, συγκεκμημένη ἐκ τῶν
Μοδενίων στρατευμάτων καὶ ἐκ τινῶν ἀπομοιρῶν εὐζώνων
καὶ οὐσάρων Αὐστριακῶν, κατὰ τῶν ἀποστατῶν τῆς Μοδέ-
νης, ὅτινες εἶχον καταλάβει τὴν παρὰ τὸ Μόδε ὁδὸν καὶ
σιήσει κανονοστάσια. Μετὰ ἰσχυρὰν μάχην ἀπεδιώχθη
ὁ ἐχθρὸς ἐκ τῆς Δέσεως του, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἐνδυναμω-
μένος μέ τινας ἑκατοντάδας ἀνθρώπων, καὶ ἔφυγεν ἔπειτα
πρὸς τὸ Νέβι, ὅπου ἐτοπώθη εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ἐδέχ-
θη τὰ στρατεύματα κατὰ τὴν εἰσοδὸν των μὲ ζωηρότατον
πυροβολισμόν.

Διὰ νὰ μὴ χυθῇ ἀνωφελῶς αἷμα, ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν τὸ
πυροβολικὸν κατὰ τινῶν οἰκῶν κατεχομένων ἀπὸ τοὺς ἀπο-
στατάς. Τὸ δὲ ἐπιχείρημα ἔλαβε ταχείαν τὴν ἐκβασιν·
παρευθὺς ἔπαυσε πᾶσα ἀντίστασις, καὶ τὰ στρατεύματα
ἐκυρίευσαν τὸ Νέβι.

Ἐξήκοντα τέσσαρες ἠχμαλυτίσθησαν ἐκ τῶν ἀποστα-
τῶν, ἀλλ' οἱ 25 ἐξ αὐτῶν, τοὺς ὁποίους οἱ ἀποστάται ἐδίω-
σαν νὰ ἔμβουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀπελύθησαν. Ἐκ τῶν
ἀποστατῶν ἐφονεύθησαν περίπου τριάκοντα, καὶ ἐκυριεύ-
θησαν τὰ πλείωτερα τῶν ὀπλῶν των, καὶ πολλαὶ σημαίαι.

Ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων δύο μένοι ἐπληρώθησαν εἰς τὰ τῆς
Μοδένης στρατεύματα.

Ἡ πόλις Κάρπη ἔστειλε τὴν 22 πρεσβείαν διὰ νὰ ἐπι-
καλεσθῇ τὴν συγχώρησιν τοῦ Ὑψηλοτάτου Β. Ἀρχιδουκὸς
τοῦ Δουκὸς τῆς Μοδένης.

Οἱ ἀποστάται φεύγουν πρὸς τὴν Μοδεναν, καὶ ἐχάλασαν
τὴν γέφυραν τὴν ἐπὶ τῆς Σεκκίας τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Ἀντιστρατάρχης Βαρῶν Γεππέρτος προχωρεῖ μὲ δύο
σώματα πρὸς τὴν Μοδεναν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Κάρπης καὶ
Μερανδόλης.

(Ἐφετ. Παρατηρητής.)

Ἀρ. 648. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία τῶν Ψαρριανῶν.

Πρὸς τὸν ἐκδοτὴν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσ-

Αριθ. 27.

Έτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Έτησία 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Α' συνδρομαί γίνονται εντάδε μόν εν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επὶ-
στάταις τοῦ Ταχυδρομίου.

8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1837.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Ἀπριλίου.

Μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του ὁ Ἐσχώτατος Κυβερνήτης ἐπλευσε κατευθεῖαν εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον (*), καὶ ἀπέβη τὴν 3 τοῦ ἐνεστώτος εἰς τὸ Μαράθωνσι. Λέγεται δὲ ὅτι τὴν ἐπιούσαν μετέβη εἰς τὸν Μισθοῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πετροπόλεως, 28 Ἰανουαρίου.

Προκήρυξις τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος.

Ἡμεῖς, Νικόλαος Πρῶτος, ἐλεφ Θεοῦ,
Καῖσαρ καὶ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν
Ῥωσσιῶν, κτλ, κτλ, κτλ.

Ἡ ἀπὸ τῆς 12 Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους προκήρυξις ἡμῶν ἐγνωστοποίησεν εἰς τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους τὴν ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Πολωνίας ἐκραγεῖσαν ἀποστασίαν. Ὅτε δὲ ἐν τῇ δικαιοτάτῃ ἡμῶν κατὰ τῶν ἀποστατῶν ὀργῇ προπαρασκευαζόμεθα νὰ ἀναχαιτίσωμεν καὶ τιμωρήσωμεν τὴν αὐθαδεῖάν των, εἴχομεν ἀκόμη ἀπαρασάλευτον τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ σώσωμεν τοὺς ἡπατημένους καὶ τοὺς πεπλανημένους ἠέλομεν νὰ τοὺς ἐπαναγάγωμεν εἰς τὸ καθήκον διὰ τῆς ἰσχύος τῆς ἀληθείας καὶ διὰ νέων ἐνδείξεων τῆς ἡμετέρας ἐπιεικειᾶς. Ἐνισχύοντες δὲ τὸ θάρρος τῶν καλῶς διαβουλευομένων καὶ δειλιασάντων ἀπὸ τὰς πρώτας ἀνοσιουργίας τῆς ἀποστασίας, ἠέλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν τὰ μέσα τοῦ νὰ στήσωσι τὰς προόδους τῆς, καὶ νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν κόσμον δι' εὐτυχούς ἀντιπράξεως ὅτι δὲν ἦτον ὅλον τὸ Πολωνικὸν ἔθνος ἄξιον τοῦ ὀνειδισμού, ὁ ὁποῖος πίπτει εἰς τὸν ἐπίσκοπον. Ἀκόμη δὲ μάλιστα καὶ τῶρα πεποιθήμεν ὅτι τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο ἔθνος, ἔγεινε τυφλῶς θύμα διεστραμμένων τινῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' οἱ προδίδται ἐκεῖνοι δὲν παύουν νὰ τὸ κρατῶσιν ὑπὸ τὴν κυριότητά των ὀπλίζοντες κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐν τῇ παραφροσύνῃ των κρᾶζον τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους εἰς τὴν ἀποστασίαν καὶ σφετεριζόμενοι τέλος τὸ χαράκ' ἤρα ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου των, ἐτόλμαν τὴν 13 τοῦ μηνὸς τοῦ αὐτοῦ, ἐν μέσῳ

τῶν ταραχῶν παρανόμου συνόδου, νὰ προκηρίξωσιν ὅτι ἡμεῖς καὶ ὁ οἶκος ἡμῶν ἐπαύσαμεν τοῦ νὰ βασιλεύωμεν εἰς τὴν Πολωνίαν, καὶ ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἀνεγερθεὶς θρόνος προσμένει νέον μονάρχην! Ἡ τολμηρὰ αὕτη λήθη ὅλων τῶν δικαίων καὶ ὅλων τῶν ὅρκων, καὶ ἡ εἰς τὴν διαφθορὰν πεισμονὴ αὕτη ἐγείναν ὁ κελοφὼν τῶν ἀνομημάτων των ἔφθασεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν βίαν κατὰ ἀνθρώπων ἀμετανοήτων ἐπικαλούμενοι δὲ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ὑψίστου, ὑπεργάτου κριτοῦ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων καὶ διαλογισμῶν, διετάξαμεν τὰ πιστὰ ἡμῶν στρατεύματα νὰ ὑπάγωσι κατὰ τῶν ἀποστατῶν.

Ῥώσσι! εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην ὥραν, καθ' ἣν, μετὰ τὰ αἰσθήματα θαλέως λυγυμένοι πατρός, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀτάραχον σταθερότητα ἡγεμόνος ἐκπληροῦντος ἱερὸν χρέος, σύρεμεν τὸ ξίφος διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὀλοσχέθειαν τῆς αὐτοκρατορίας μας, ἐνώσσετε τὰς θερμὰς δεήσεις σας μ' ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς φέρομεν ἐμπροσθεν τῶν θυσιαστηρίων ἐκείνου τοῦ δικαίου καὶ τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ. Εἴθε νὰ εὐλογήσῃ τὰ ὅπλα μας διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ἀντιπάλων μας! εἴθε διὰ ταχείας τινος νίκης ν' ἀπομακρύνῃ τὰ ἔμποδα τὰ ἀνθιστάμενα εἰς τὴν εἰρηνοποίησιν τῶν παρὰ τῆς θείας αὐτοῦ Προνοίας ἐμπεπιστευμένων εἰς τὴν κηδεμονίαν ἡμῶν λαῶν! ἀφοῦ δὲ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὸν ἀπὸ τοὺς στασιώδεις ἀποσπασθέντα προσωρινῶς τῆς κυριότητός της τύπον, νὰ μᾶς βοηθήσῃ διὰ νὰ βεβαιώσωμεν τὸ μέλλον αὐτοῦ εἰς ὅσας στερεὰς σύμφωνα μετὰ τὰς χρεῖας καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ὅλης ἡμῶν τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ νὰ καταπαύσωμεν διαπαντός τὰς ἐνόχους προσπάθειας τῶν κακοβούλων, οἵτινες ἠθέλουν ὀνειροπολεῖ ἀκόμη τὸν ἀποχωρισμὸν! Πιστοὶ ὑπήκοοι! ὁ εὐγενης οὗτος σκοπὸς εἶναι ἄξιος τῶν προσπαθειῶν σας, καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἀπεδείξατε ὅτι ἀμεταθέτως εἰσθε ἔτοιμοι εἰς τὸ νὰ μὴ φειδεσθε αὐτὰς οὔτε ὑπὲρ ἡμῶν, οὔτε ὑπὲρ τῆς Πατρίδος!

Ἐδόθη ἐν Πετροπόλει τὴν εἰκοστὴν πέμπτῃν τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοσιοῦ πρώτου σωτηρίου ἔτους καὶ ἑκτοῦ τῆς βασιλείας ἡμῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

Ἡ προκήρυξις τοῦ Αὐτοκράτορος ἡ κατὰ διαταγὴν τῆς

(*) Κατὰ λάθος ἐγράφη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς Εφημερίδος ὅτι ἡ Δ. Β. ἐπέβη νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρᾶς.

ερωθέντος ήδη τῆ λογαριασμῆ τῆς ληψοδοσίας τῆ διαληφθέντος Μαυρογορδάτε, καὶ ἐγκλεισθέντος πρὸς τὸν ἔφορον κριτὴν παρὰ τῶν ἐπιστᾶτων Κυρίων Πέτρῳ Λαμαράκη, καὶ Νικολάῳ Βαλῆ, κατὰ συνέπειαν δὲ αὐτῆ γεγονυίας τῆς καταγραφῆς τῶν δανεισῶν, καὶ δοθείσης πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆτο, προσκαλῶνται κατ' αἴτησιν τῆ διαληφθέντος ἐπιτροπικῆ τῆ οἱ ἀπόντες Κύριοι, Χ. Νομικὸς Ρεῖζης, Δρόσις Νικολάῳ Ρεῖζης, Νικόλαος Βίλης, Μιχαὴλ Σαλῆς, Κάρλος Βιλιότης, Πέτρος Τζαταλιός, Χ. Γεώργιος Χ. Ἀθερινῶ, Ἰωάννης Νομικὸς Ρεῖζης, Ἰσμαὴλ Βερδὰς, Χαρτοφύλης Κλάπας, Ἀναγνώστης Παλέκης, Νομικὸς Μαλαχίας, Μικὲς Δελιγεώργης, Μιχαὴλ Ματζάρης, Χ. Ἰωάννης Κασάρης, Νικόλαος Χαλιπήλιας, Μανθὴλ Παπαῖ Ἀντωνίε, Ἡλίας Χ. Θεοδώρε, καὶ Χαράλαμπος Κεραμίδας, δανεισὰ τῆ διαληφθέντος Εὐκρατίε Μ. Μαυρογορδάτε, ἵνα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρῆσης εἰδοποιήσεως διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Διοικήσεως, ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο, ἢ οἱ ἴδιοι προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμων ἐπιτρόπων των, καὶ νὰ παρυσιάσωσι τὰς τίτλους των διὰ νὰ νομιμοποιηθῶσι. καὶ τ.λ.π.

Ἡ παρῆσα νὰ κοινοποιηθῇ κηρύττοντος Ἀστυνομικῆ ὑπηρετίε μεγάλη τῇ Φωνῇ ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Σύρα, τῇ 23 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕΛΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

Αρ. 609. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐνταλ. ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΟΔΟΥΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Κωνσταντῖνος Φάκαλος, Γεώργιος Χαλίλας, Ἀναστάσιος Γκέμας, Γεώργιος Τρυγώνης, Μιχαὴλ Ταλαντίνος καὶ Παναγῆς Γ. Κερεκμέλης ἐγκαλέμενοι ληστείας ἐδραπέτευσαν ἐκ τῆ Παλαμηδίου Ναυπλίας τὴν 3 τῆ παρελθόντος Δεκεμβρίου, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῆ Δημοσίου Συνηγόρου ὑπ' Ἀρ. 165 τῶν 28 τῆ αὐτῆ, ἐξέδωκε τὴν 8 τῆ παρελθόντος Ἰανουαρίου πρὸς τὰς διαληφθέντας δραπετέας τὸ ὑπ' Ἀρ. 374 Β' Ἐντάλμα ἐμφανίσεως μὲ προθεσμίαν δέκα ἡμερῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνεργηθέντος τῆ Ἐντάλματος τούτου καὶ τῆς προθεσμίας παρελθέσης, δὲν ἐνεφανίσθησαν

Τὸ Δικαστήριον ἐντέλλεται καὶ αὐτοῖς πρὸς τοὺς διαληφθέντας Κωνσταντῖνον Φάκαλον, Γεώργιον Χαλίλαν, Ἀναστάσιον Γκέμαν, Γεώργιον Τρυγώνην, Μιχαὴλ Ταλαντίνον καὶ Παναγῆν Γ. Κερεκμέλην νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Γ' Ἐντάλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἀπολογηθῶσιν εἰς τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν.

Μὴ ἐμφανισθέντων δὲ καὶ ἐπὶ τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δικαστήριον θέλει μεσεγγυάσει τὴν περιτείαν αὐτῶν κατὰ τὸ 309 Ἀρθρον τῆς Ἑλληνικῆς Διαδικασίας.

Ἐκαστος γινώσκων πῶς εὐρίσκονται οἱ Φυγδίοκοι ἔτοι, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἀνήκυσαν Ἀρχήν.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ τῆ Κράτους ὀφείλου νὰ προσέχουν ἵνα συλλάβωσιν αὐτοὺς, ἐὰν κατὰ περιστάσιν εὐρεθῶσιν εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν Ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίων τῶν Φυγδίκων, τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν των, καὶ τὰς ἀγορὰς τῆς διαμοιῆς αὐτῶν, καὶ περιπλέον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα.

Χαρακτηριστικὰ τῆ Κωνσταντίνου Φακάλε: Πατεῖς Βαρνάκοβα Λιδωρικίε, ἔτη 26, ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ παχὺ, ὀφθαλμοὶ γαλανοὶ καὶ τρίχες ξανθαί. Τοῦ Γεωργίου Χαλίλα: Πατεῖς Ν. Πάτρας, ἔτη 30, ἀνάστημα μέτριον, ὀφθαλμοὶ καὶ τρίχες κασταναί. Τοῦ Ἀναστασίου Γκέμα: Πατεῖς Δοντιὰ Βαρνάκοβας Λιδωρικίε, ἔτη 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον μελαγχρινόν, ὀφθαλμοὶ καὶ τρίχες κασταναί. Τῆ Γεωργίου Τρυγώνη: Πατεῖς Λιδωρίκι, ἔτη 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον μελαγχρινόν, ὀφθαλμοὶ καὶ τρίχες μαύραι. Τῆ Μιχαὴλ Ταλαντίνου: Πατεῖς Ταλάντι, ἔτη 25, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον μελαγχρινόν, ὀφθαλμοὶ καὶ τρίχες μαύραι. Τῆ Παναγῆς Γ. Κερεκμέλη: Πατεῖς Κεφαλληνία, ἔτη 30, ἀνάστημα μέτριον, πρόσωπον μελαγχρινόν, ὀφθαλμοὶ καὶ τρίχες κασταναί.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Μαρτίου 1831

Οἱ Δικασταὶ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ.
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΩΡΑΓΓΙΝΗΣ.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. Κωνσταντόπουλος.

Διόρθωσις. Ἀρ. 22 εἰς τὸ Παράρτημα Σελ. γ'. σελ. 6'. λείπει ὁ χρόνος τῆ ὑπ' Ἀρ. 267 ἐντάλματος, ὅστις εἶναι ὁ ἐξῆς. "Ἐν Καλαβρυτοῖς, τὴν 23 Φεβρουαρίου 1831."

ιδος, ἐπειδὴ ἄλλως, παρελθούσης ἢ τῆς προθεσμίας αὐτῆς, θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη ἡ περιουσία τε, κατὰ 305 Ἀρθρον τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους ἐφείλιν νὰ συλλάβω-
τον φυγόδικον τῆτον, ἐὰν κατὰ περίστασιν εὗρεθῇ
τὰ Τμήματά των.

Ἀντίγραφα τῆς παρόντος ἐπιτάλματος θέλουν
ἀποδοθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς κατωκίας τῆς διαληφθέν-
τος φυγόδικου, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, ἢ
ἕτερον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικά τῆς φυγόδικου: Ἀνάστημα μικρὸν,
ρόσωπον μελανόχρουν, ὀφθαλμοὶ μέλανες, κόμη
ἢ μύσταξ ὡσαύτως.

Ἐν Γασένη, τὴν 24 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΙΩΤΗΣ.

Ὁ Γραμ. Α. Π. Λόντος.

Ἀρ. 37. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΚΤΛ.

Θεωρῶν ὅτι ὁ Κύριος Γεώργιος Λάμπρενας διὰ τῶν
ἀναφορῶν τε πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆτος, τῶν 13 Ὀ-
κτωβρίου 1830, καὶ 28 Φεβρουαρίου 1831, ἀναγγέ-
λων τὴν ἐπισυμβῆσαν αὐτῷ πτωχείαν, ἐξαίττει τὴν
ἐγκατάλειψιν τῆς ἐξίας τε εἰς τὰς δανειστάς αὐτῆς.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 449, 454 κτλ. τῆς
Γαλλικῆς Ἐμπορικῆς Κώδικος.

Διατάττει.

Α' Ἡ πτωχεία τῆς Κ. Γ. Λάμπρενας ἀρχεταί
ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1830 ἡμέρας, καὶ ἢ ἐδη-
λοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τὴν πτωχείαν τε.

Β' Ὁ Εἰρηνοδίκης Σκοπέλου θέλει σφραγίσῃ τὴν
κινήτην περιουσίαν τῆς πτωχεύσαντος Ν. Γ. Λάμπρενας,
θέλει κάμει ἐκθεσιν καὶ ἀναφέρει πρὸς τὸ Δικαστήριον
περὶ παντὸς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπισφραγίσεως.

Γ' Διορίζεται ἐπιτροποδικατῆς ἐπὶ τῆς πτωχεύ-
σεως ταύτης, ὁ Κ. Ἀποσκακόπουλος, καὶ πρῶτος
ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ἀμέτζιος.

Δ' Ἡ παρῶσα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος. κτλ.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντινίδης.

Ἀρ. 366 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΚΤΛ.

Ὁ Κύριος Χρήστος Φαρήνας Ἀσπροσταμίτης δι' ἀ-
ναφορᾶς τῶν 13 Ἰανουαρίου 1831 ἐνάγει τὴν Κυρίαν

Παρασκευὴν Χρήσαν τῆς ἐνταῦθα ἀποθανόντος γνησίου
ἀδελφοῦ αὐτῆς Κωνσταντῖνου Φαρήνα, ὡς κατακρατῶ-
σαν τὴν ἐξίαν τε, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ κατὰ κλη-
ρονομικὸν δίκαιον.

Τῆτο γνωστοποιῶν τὸ Δικαστήριον πρὸς τὴν Κυρίαν
Παρασκευὴν σύζυγον τῆς ποτὲ Κ. Φαρήνα, πρὸς ἣν
διευθύνει ἀντίγραφον τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, καὶ ἐνὸς
ἐπισυναπτομένου μαρτυρικῆς, προσκαλεῖ αὐτὴν ν' ἀ-
πολογηθῇ πρὸς τὸ Δικαστήριον ἐπίσης ἢ τὰς ἀπόντας ἢ ἀγνώ-
στους κληρονόμους τῆς διαληφθέντος Κ. Φαρήνα νὰ ἐμφα-
νισθῶσιν ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου τῆτος προσωπικῶς,
ἢ δι' ἐπιτρόπου ἐντὸς 24 ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡ παρῶ-
σα δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρη-
σιάσωσιν ἀπόδειξιν τῆς τίτλης των ἢ πρτείνωσι τὰ ἐπὶ
τῆς ἐξίας τῆς ἀποθανόντος κληρονομικὰ δικάζων.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 16 Μαρτίου 1831

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσταντινίδης.

Ἀρ. 377. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ.

Ὁ Κύριος Φραγγέλης Ἀντωνίος Σκιαθίος δι' ἀνα-
φορᾶς τε τῶν 3 Φεβρουαρίου 1831 ἐνάγει τὸν γυναι-
καδελφὸν αὐτῆς Ἀλέξανδρον Κωνσταντῖνον Οἰκονόμου
Σκιαθίον, ὡς σφετερισθέντα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ
οὗ αὐτῆς ὅλην τὴν περιουσίαν τε, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ
κατὰ κληρονομικὸν δίκαιον.

Τὸ Δικαστήριον γνωστοποιῶν τῆτος πρὸς τὸν Κύριον
Ἀλέξανδρον Κ. Σκιαθίον, πρὸς ὃν διευθύνει ἀντίγρα-
φον τῆς αὐτῆς ἀγωγῆς, προσκαλεῖ αὐτὸν ν' ἀπο-
λογηθῇ, προσκαλεῖ ἐπίσης καὶ τοὺς ἀπόντας καὶ
ἀγνώστους κληρονόμους (ἂν ὑπάρχωσι) νὰ ἐμφανισθῶ-
σιν ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου τῆτος προσωπικῶς, ἢ δι'
ἐπιτρόπου ἐντὸς 24 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ παρῶσα δημο-
σιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, διὰ νὰ παρη-
σιάσωσιν ἀπόδειξιν τῆς τίτλης των, ἢ πρτείνωσι τὰ ἐπὶ
τῆς ἐξίας τῆς ἀποθανόντος κληρονομικὰ δικάζων.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ὁ Γραμ. Γ. Κωνσταντινίδης.

Ἀρ. 183. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 31 πράξεως τῆς
Ἐμπορικῆς Δικαστηρίου τῆτος, καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 32 ἐπιτάλ-
ματός τε, δι' ὧν ἐδιορίθη ὁ Κύριος Λεωνίδης Τζιφός συν-
δικατῆς αὐτῆς, ἐπιτροποδικατῆς ἐπὶ τῇ στάσεως
τῆς Εὐτρατίου Μ. Μουραγιδάκη, διὰ τὴν ἀνάγκης δι'
ἀναφορᾶς τῆς ἰδίας πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆτος, κατὰ